

(<http://aarc.ro/>)

Cauta in baza de date

Toate Categoriile

English (<http://aarc.ro/en/articol/mariana-mihut-in-preajma-ei-rasare-intotdeauna-o-floare>)

(http://aarc.ro/?ACT=113&ad_id=184)

Prima pagină AaRC.ro > (/) Articole > (/)

Mariana Mihuț: În preajma ei răsare întotdeauna o floare

Like Share Be the first of your friends to like this.

de Magda Mihăilescu

Prea inteligentă pentru a se înduioșa de ticul nostru gazetăresc, «ah, în sfârșit, un rol principal pentru Mariana Mihuț (<http://aarc.ro/cineasti/cineast/mariana-mihut>)», actrita va înțelege, sunt sigură, că dincolo de aceste cuvinte se află părerea de rău pentru condiția cinematografului (ca să nu zic năravurile lui) care leagă și dezleagă atâtea, dar nu întotdeauna «la obiect». Acestea fiind zise, să ne bucurăm că filmul **Ultima frontieră a morții** (<http://aarc.ro/filme/film/ultima-frontiera-a-mortii-1979>) ne-a acordat privilegiul de a străbate o bucată de drum împreună cu Mariana Mihuț. Pentru că acesta este adevărul: în preajma actriței ești încântat că te afli acolo, într-o stare de certitudine a binelui și a demnității. Nimic rău nu se poate întâmpla atât timp cât acea lulie a Marianeii Mihuț (nu discutăm, aici, incongruențele personajului în sine) cere înțelepciunea, răbdarea și neînfrângerea pământului și acel obraz de femeie care se străduiește să rămână liniștit, pentru a nu spori durerea lumii, valorează cât o întreagă lecție de morală. Puțini sunt actorii care, înzestrați fiind cu un registru interpretativ atât de generos, izbutesc să păstreze o unitate în diversitate. **Unitatea** actriței o dă, cred, puterea de a juca totul pe cartea unui sentiment fundamental: dacă «se copilărește» Mariana Mihuț, atunci trebuie să înțelegem că noi înșine avem datoria de a ne revizui propriile rezerve de puritate; dacă se neli-niștește, putem poposi cu gândul pe un țărm al unei îndepărtate și furtunoase mări, dacă zâmbește, nu se poate ca undeva, în preajmă, să nu fi răsărit o floare. Nu există roluri pentru astfel de actrițe? Atunci înseamnă că filmul își semnează în alb propriul certificat de paupertate intelectuală. Să se caute dar, mai ales, vorba pictorului de geniu, să se găsească.

(Cinema nr. 12, decembrie 1979)